

Mieke Lempens:

‘Het was weer een beetje zoals vroeger’

Het lerarentekort ... de jongste weken gaat er geen dag voorbij of de media alluderen er op. Men zoekt naar korte termijn oplossingen. Eentje daarvan is collega's die recent met pensioen gingen, te vragen om terug naar de klas te komen. Hier en daar lukt dat. Zoals in de basisschool van Tongerlo-Bree waar Mieke Lempens, kringvoorzitter van COV-kring Bree-Peer, haar collega's uit de nood kwam helpen.

Op 30 juni 2021 ging Mieke (62) met pensioen. Enkele weken voor Pasen 2022 stapte ze als interimaris opnieuw de poort van 'haar' school binnen. "Mijn school in mijn dorp, zo mag je het inderdaad zeggen", knikt Mieke. "Van mijn vierde tot mijn twaalfde liep ik er school en nadat ik in 1980 in de 'normaalschool' van Borgloon mijn diploma behaalde, kon ik meteen in Tongerlo aan de slag. Als vuurdoop kreeg ik een graadklas met 34 bengels. Een heftige start", lacht ze. "Nadien heb ik 18 jaar in het derde leerjaar gestaan en toen een collega met pensioen ging heb ik gevraagd om haar vijfde leerjaar over te nemen. Deze klas werd mijn tweede thuis tot aan mijn pensioen."

Was je aan pensioen toe?

"Zeker weten. De school is altijd mijn leven geweest. Ook tegen het avondwerk zag ik niet op. Al was dat als mama van drie kinderen vaak nachtwerk. Verbeteren, voorbereiden, materialen maken ... ik heb dat altijd heel graag gedaan. Ook de komst van de digitalisering vond ik heel leerrijk en interessant. Maar stilaan deed de administratie, planlast, bijhouden van allerlei lijsten, mails naar ouders, ... meer en meer mijn intriede. Dossiers moesten nauwkeurig worden bijgehouden. Op de duur kreeg dit de bovenhand zodat een groot deel van het avondwerk een karwei werd. Lesgeven en omgaan met de kinderen was fantastisch. Maar die planlast werd me soms wat te veel."

Niet voor lang want een half jaar later was je opnieuw juf Mieke.

"Enkele weken voor Pasen kreeg ik een telefoontje van de administratief medewerkster

van onze school of ik het zag zitten om een gedeeltelijke interim te doen. Ik heb niet getwijfeld. Collega's zitten na twee moeilijke jaren op hun tandvlees. Ze kunnen er niets meer bij hebben en best wat steun gebruiken. Mijn eerste stap terug op de speelplaats zal ik nooit vergeten. Enkele kindjes die al van ver op me af kwamen en me een dikke knuffel gaven. Daar geniet ik van net als van de gezichtjes die met open mond naar je luisteren."

Ga je het nog lang blijven doen?

"Op 8 juni deed ik mijn laatste dag als interimaris. Je mag als gepensioneerde maar beperkt bijverdienen en ik moet er dus rekening mee houden dat ik niet over de limiet ga. Maar ik ben buiten gegaan met de woorden: geef maar een seintje als jullie me nodig hebben."

Is er een verschil qua werkdruk met de periode voor je pensioen?

"Een hemelsbreed verschil. Voor mij als gepensioneerde interimaris waren er alleen maar de lusten van onderwijs die deze job zo mooi maken. Geen lasten zoals dossiers, vergaderingen en zoveel andere dingen die van het onderwijs een karwei maken. Ik kon me nu echt focussen op dat waar we allemaal voor gekozen hebben: kinderen wat bijbrengen. Dat maakte het onderwijzen en het avondwerk weer super leuk. Het was voor mij precies weer zoals vroeger."

Laat dat laatste iets zijn om mee te nemen naar de onderhandelingstafel wanneer het gaat over het weer aantrekkelijk maken van de onderwijsjob.

10:42

ER WAS EENS ... JUF MIEKE

TEKST
Freddy Vaes

FOTO
Katrien Mulders